

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμᾶται, κατ' ἔτος δίστηλα 2, καθ' ἑξαμηνίαν 1, κατὰ τριμήνιον 1/2, προπληρωθέντα.
Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος, ἀπροσδιορίστως.—Τιμὴ καταχωρήσεως, ὁ στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΔΑ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 3 Νοεμβρίου 1851.

Ἡ ἀγωνία, τὴν ὁποίαν ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ πάσχει, οὐάκις ἐπιχειρίζεται νὰ δικαιολογήσῃ ἀποτρόπαιόν τινα τῆς κυβερνήσεως πράξιν, διεγείρει ἀληθῶς αἰσθημὰ τι συμπαιθείας καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ στωϊκωτέρου τῶν ἀνθρώπων. Ἀναγκάζεται οὗτος τότε, νὰ ἐκφράξῃ ὑποψίας ταρχῶν μελλουσῶν, τὰς καταστροφὰς τῶν ὁποίων ἡ φιλόφρονος τοῦ ψυχῇ θρηνεῖ πρὶν εἰσεῖτι συμβῶσιν· ἄλλοτε ἐλέγχων τὴν κυβέρνησιν, ὡς ὑπὲρ τὸ δέον πρὸς τοὺς στασιαστὰς ἀνεκτικὴν, προτρέπει ταύτην ὅπως λάβῃ τὰ κατάλληλα προληπτικὰ μέτρα, τὰ ὅποια ὅμως αὕτη ἔλαβεν ἤδη, εἰς χιλιάς δὲ βασάνους ὑποβάλλει τὸ πνεῦμά του ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ὅπως εὖρη λόγους καὶ συνδυάσῃ ἐπιχειρήματα, μὲ τὴν ἀθλίαν ιδέαν, τοῦ νὰ κρύψῃ καὶ κρυφῇ ὀπισθεν τοῦ δακτύλου του. Ὁ πιστὸς οὗτος καὶ ἑνθερμος φίλος τοῦ λαοῦ, ζητεῖ λοιπὸν δι' ἀγάπην τοῦ λαοῦ, ὀλίγας ἀπὸ τὰς πολλὰς κεφαλὰς του, ἐπινοῶν καὶ καταμνηνύων μίαν, τοῦλάχιστον, καθ' ἐβδομάδα ἐπαναστάσιν;

Κατ' ἀλήθειαν, ἡ διὰ τῆς σπάθης ἐκκοπὴ τοῦ Γορδίου δεσμοῦ, εἰ καὶ σκληρὸν, εἶναι τὸ καταλληλότερον ὅμως μέσον· καὶ κατὰ τὸν τοιοῦτον συλλογισμόν ἡ τακτικὴ αὕτη ἐκ μέρους τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ δι' ὅσους δὲν ἔχουν μῆτε ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπωσιν, οὔτε ὦτα διὰ νὰ ἀκούωσιν, εἶναι πασῶν ἡ καλλίστη. Ἀλλ' ὅς μὴ παρατρέχωμεν. Ἐδῶ ὑπάρχουσι χιλιάδες τινὲς ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν εἶναι τόσον βλάκες, ὅσον τοὺς ὑποθέτει τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, χιλιάδες ἀνθρώπων, λέγομεν, οἵτινες, δὲν πτοοῦνται τόσον εὐκολὰ ἀπὸ τὸ ἐπινοῆσθαι ὑπὸ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ φάντασμα τῶν ἐπαναστάσεων, τὸ ὁποῖον οὗτος ἀενάως ἀνασεύει ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν των πρὸς ἐκδειλιάσιν των. Οἱ ἀνθρώποι οὗτοι δὲν εὐρίσκουσιν, ὅσον ἐπιθυμεῖ ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ, ἐγκληματικὴν πράξιν τὴν ἐξάσκησιν τῆς

ἐφημεριδογραφίας, μὴδὲ δύνανται νὰ καταπεισθῶσιν, ὅτι, τὸ ἐξελέγγειν τὰς πράξεις τῶν ἐν τέλει εἶναι ἀριδὴ ἢ ὡς ἡ κήρυξις τῆς στάσεως. Διὰ νὰ καταπεισθῶσιν εἰς τοιοῦτό τι, ἐχρειάζετο εἰς τὸν Φίλον τοῦ Λαοῦ κάτι τι περισσότερον ἀπὸ τὰ κινήματα τῶν Πατρῶν, λόγου χάριν· μὴδὲ ἐξαρκεῖ εἰς αὐτὸν νὰ διαστρέφῃ κατ' ἀρέσκειαν καὶ ν' ἀναφέρῃ μεμονωμένα τινὰ χωρία τῆς Ἀναγεννήσεως, ὅπως καταδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων του, ἢ νὰ δημοσιεύῃ τὴν εἰσπραξὶν τῶν συνδρομῶν τῆς ἰδίας ἐφημερίδος, ὡς ὑποπτόν τι συμβάν. Τὰ τοιαῦτα ἐπιχειρήματα εἶναι ἀρκετὰ γελοῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, οἵτινες καὶ συμφέρον ἔχουσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, περισσότερον ἴσως ἀφ' ὅσον ἔχουσιν οἱ ὑποβολεῖς τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, καὶ κρίσιν ἀρκετὴν, ὅπως μὴ ἀπαταλῶσιν ἀπὸ τὰς κοινὰς παραδοξολογίας τοῦ ὁργάνου των, βεβαίως ἐννόησαν ἤδη, ὅτι, ἡ ἐλευθερία, ἡ ἰδιοκτησία, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ τοῦ πολίτου, ἐν γένει δὲ ἡ κοινωνία ἅπασα προσβάλλεται καὶ καθ' ἡμέραν ἐπαπειλεῖται ἀπὸ ἐχθρούς, εἰς οὓς ἐνεπιστεύθησαν τὴν υπεράσπισίν της, ἐπὶ σκοπῷ, ἀφ' ἑνὸς μὲν, ὅπως τιμωρήσωσι καὶ ἐξαλείψωσι πᾶν αἰσθημα ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὅπως ἐγκατασταθῇ συμμορία τις παρασίτων, ἀπόλυτος δεσπότης καὶ κυρίαρχος ἐπὶ τῶν συμφερόντων μας, καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ταμείου μας.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς θαυμάζομεν καὶ οἰκτείρομεν, εἶναι, ὅτι αὐτὸς ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ, κατὰ παράδοξον ἀντίφασιν, καὶ μὲ μεγίστην ἀπάθειαν, ὁμολογῶν διακηρύττει. Ἄς μὴν ἐλπίζωσιν οἱ ταρραξίαί, λέγει οὗτος εἰς τινα ἀριθμὸν του, εἰς τὴν προστασίαν τοῦ νόμου, ὅτι δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ ἐξυθρίζωσι τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου. Ἰδοὺ διὰ μιᾶς φράσεως τὰ πάντα λελυμένα! Διὰ τί λοιπὸν δὲν μᾶς λέγει ἀπ' ἀρχῆς τὸ τοιοῦτο, χωρὶς νὰ κοπιᾷ ἐπινοῶν πότε στάσεις, πότε ληστείας, πότε βωσσιὰς βραδουργίας (τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ γελοιωδέστερον), ὑφόναν οὕτω παιδαριῶδες τι οἰκοδόμημα συκοφαντιῶν, τὸ ὁποῖον μία πνοή, πνοὴ ἀκαταμαχῆτου ἀληθείας, δύνανται νὰ ἀνατρέψῃ καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ; Ναί! ἄς μᾶς τὸ εἴπωσι θαρράλως (διότι τοῦλάχιστον τοῦτο εἶναι τιμιώτερον δι' αὐτοὺς), ἄς μᾶς εἴπωσι, λέγομεν, ὅτι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.4.ΥΙ.Φ4.0019

ο νόμοι δι' αὐτοῦς, εἶναι κενὴ λέξις, ἀνευ μηδεμιᾶς ἰσχύος, καὶ ὅς μὴ πασχίζωσι νὰ δικαιολογῶσι τὰ ἀδικαιολόγητα, διότι τὸ τοιοῦτο, πρὸς τὸ σκληρόν, ἐμπεριέχει καὶ φρικτὴν τινα εἰρωνίαν.

Τῷ ὄντι, τὸ νὰ υποπίπτῃ τις εἰς σφάλματα, ἢ εἰς ἐγκλήματα, δυνάμει νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, διότι οὐδεὶς ἀναμάρτητος, ἀλλὰ τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ νὰ υποστηρίξῃ τοιαύτας πράξεις, ἢ καὶ νὰ θεωρῇ τὴν ἀποφυγὴν των, ὡς ὑπερβολικὴν συγκατάβασιν, εἶναι ἡ κυνικότερα προσβολὴ κατὰ τῶν ἀρχῶν τῆς ἡθικῆς, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς κοινοτέρας λογικῆς. Διαγωγὴ τοιαύτη, ἐκ μέρους μιᾶς κυβερνήσεως, εἶναι μέγιστον τεκμήριον ἀναϊδούς καὶ ἀπανθρώπου τυραννίας, μὴ ἐχούσης μηδεμίαν συστολὴν εἰς τὰς πράξεις της, καταφρονούσης ἀναϊδῶς τὴν κοινὴν τοῦ λαοῦ γνώμην, εὐχαριστοῦσης δὲ μόνον τὰς ὁρέξεις ὀλίγων περὶ τὴν τράπεζάν της συμποδιζομένων παρασίτων.

Ὅσον δὲ διὰ τὰς λοιπὰς φωνασκίας τοῦ Φίλου τοῦ Ααοῦ, νομίζομεν μάταιον καὶ ἄτοπον ἐνταυτῷ νὰ τὰς ἀνασκευάζωμεν· τὰς καταμηνύσεις του ταύτας, καὶ τὰς λοιδορίας του, τὰς ἀφίνομεν εἰς τοὺς συντάκτας του, ὅπως πλεχθῇ δι' αὐτῶν μίαν ἡμέραν ὁ ἀνὴρ εἰς αὐτοὺς στέφανος. Συνιστῶμεν ὅμως εἰς αὐτὸν τὸ ἀξιῶμα τοῦ μεγάλου τῆς Γαλλίας διπλωμάτου, ὅστις ἐπαράγγελλε, μὴ παρὰ πολὺν χρόνον! Ὑπάρχουσιν ἐνίοτε πράγματα τόσῃ καταφανεῖ, ὥστε, ὅσας σοφιστείας καὶ ἂν μεταχειρισθῇ τις, ὅσα περικαλύμματα καὶ ἂν ἐπιθέσῃ εἰς αὐτὰ, εἶναι ἀδύνατον νὰ καλύψῃ τὴν δυσειδή καὶ ἀπευκταίαν μορφήν των. Μία ἐφημερίς λοιπὸν, ἥτις ἀπάσας τὰς πράξεις κυβερνήσεώς τινος (καὶ δὲν λέγομεν τῶν Συντακτῶν της, ἀφοῦ θέλωσι νὰ τὸ κρύπτωσι) εὐρίσκει λίαν καλὰς, δι' ὅσον καὶ ἂν ἀντιβαίνωσιν αὐταὶ εἰς τὸ ὁρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, ἐφημερίς, ἥτις ἤθελεν ὁσφραίνεσθαι, ὡς ὁ κυνηγητικὸς κύων, τὰ διανοήματα τῆς κυβερνήσεως, μὲ σκοπὸν νὰ τὰ ἐπευφημήσῃ προσηγουμένως, ἤθελεν εἰσθαι ἀδύνατον οἱ λόγοι τοιαύτης ἐφημερίδος νὰ λάβωσιν, ἔστω καὶ προσκαίρως, χαρακτῆρά τινα ἀληθείας. Ἐφημερίς τοιαύτη δικαίως θέλει ὁμοιωθῇ μὲ τὰς μουσικὰς ἐκεῖνας μηχανὰς, αἵτινες μόνον δεδομένον τινα ἔχον ἀποτελοῦσιν αἰέποτε, καὶ ὅστις τέλος, ἀδικόπως ἐπαναλαμβάνόμενος, θέλει ἀηδιάσῃ καὶ τοὺς ἡλιθιωτέρους ἢ εὐνοϊκωτέρους τῶν ἀκροατῶν.

Μὰς ἐπέμψθη παρὰ τοῦ Κ. Ι. Μομφερράτου ἡ ἀκόλουθος διαμαρτύρησις, τὴν ὁποίαν ἀσμένως δημῶσιέμεν.

Διαμαρτύρησις.

Δὲν ἔπαυσαν, φεῦ! δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι τὰ βάρβαρα δεινὰ, τὰ ἀνηλεῶς καταμαστιζόντα τὴν ταλαίπωρον ἡμῶν πατρίδα καὶ ἀπανθρώπως καταπατοῦντα τῶν πολιτῶν καὶ ἀπαντος τοῦ πολυπαθοῦς τούτου λαοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἐλευθερίαν. Τῆς τυραννίας τὸ φρικτὸν καὶ ἀποτρόπαιον τέρας βιαιότερον καὶ αὐθαδέστερον ἤδη κατέστη, καὶ οὐδεὶς πλέον χαλινὸς ἐπέχει τὴν καταστρε-

πτικὴν καὶ ἀγρίαν ὁρμὴν του! Ἡ πατρίς εἰς νέας ὑποβάλλεται δοκιμασίας, ὅχι ὀλιγώτερον πικρὰς τῶν προλαβουσῶν! Ἐῖθε νὰ ἦναι αὗται αἱ τελευταῖαι!

Τόλμημα νέον, ἐκ τῶν τολμημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ χαρακτηρίζωσι καὶ ν' ἀποτελῶσι τὸ σύστημα καὶ τὴν πορείαν τῆς ἐφ' ἡμῶν δεσποσύνης ἀγγλικῆς δυναστείας, ἔλαβε πρὸ τινῶν ἡδὴ ἡμερῶν χώραν. Κεραυνὸς νέος τῆς σιδηρᾶς καὶ ἀχαλινότου βίας, τῆς γνωστῆς ἄλλως ὑπὸ τὸ πολυθύλλητον ὄνομα ὑψηλῆς ἀστυνομίας, ἐπῆλθεν ἐξαίφνης, καὶ νέαν ἐπέφερε προσβολὴν καίριαν κατὰ τῶν πολιτισμῶν δικαιοματιῶν τοῦ πολίτου καὶ κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ ὀλοκλήρου. Κακούργημα νέον προστεθὲν εἰς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἄλλα, πληροῦντα τὰ χρονικά τῆς ἀγγλικῆς προστασίας· καὶ αὐτὸ ἐπράχθη εἰς Κεφαλονίαν, εἰς τὸν βωμὸν τοῦτον τῆς θυσίας καὶ τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸν τόπον τοῦτον, τὸν ὁποῖον, καθὼς κέντρον τῶν ἐπικρατούντων καὶ καθ' ἐκάστην προοδεύοντων ἐλευθέρων καὶ ἐθνικῶν τοῦ ἐπτανησιακοῦ λαοῦ φρονημάτων, ἡ θηριωδία τῶν δεσποζόντων κατέστησεν ὡσαύτως κέντρον φρικτῆς τυραννίας καὶ ἀνηκούστου καταπίεσεως.

Θῆμα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φρικτόδους τολμήματος, ὁ ὑποφαινόμενος, συντάκτης τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ μέλος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, σπεύδω, κατὰ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, ἥτις, ἀπὸ τὰς βάθης τῆς ἐρημίας ὅπου βικίως καὶ αἰφνιδίως ἐρρίφθην, μὲ παρουσιάζεται, νὰ ἐκθέσω ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁποῖου τὴν δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον, τὴν ἀνωτάτην καὶ κυρίαρχον κρίσιν ἐπικαλοῦμαι, τὰ περιστατικὰ τῆς ἀπανθρώπου ταύτης καταδρομῆς μου.

Τὴν 2 (14) τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς, περὶ τὴν 9 ὥραν π. μ., ἐνῶ ἐντὸς τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ οἰκήματός μου εὐρισκόμην, ἡσυχῶς καὶ ἀταράχως εἰς τὸ ἐφημεριδογραφικὸν ἔργον μου καταγινόμενος, ἰδοὺ αἰφνιδίως ἐν ἀπόσπασμα χωροφυλάκων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, μὲ συλλαμβάνει, κατὰ προφορικὴν διαταγὴν τῆς ἀστυνομίας, καὶ, ἀνευ συγκαταθέσεως, μὲ φέρει κατ' εὐθείαν εἰς τὰ δεσμοτῆρια. Ἐκεῖ, δυνάμει παρρησίας διαταγῆς, ἀπαγορευούσης ὡσαύτως πᾶσαν συγκαταθέσιν, ἐνεργεῖται ἀμέσως ἡ κράτησίς μου εἰς γεινὴν, κατὰκλειστον καὶ μονήρη φυλακὴν, ἥτοι εἰς μίαν ἀπὸ τὰς καλουμένας τρύπας, τὰς φυλακὰς δηλαδὴ ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα ἐπενόησε καὶ ἐδημιούργησεν, ἐπὶ προφάσει τάχα τιμωριῶν τινῶν ἐκτάκτων καὶ ἐφημερῶν, ἐφαρμοσίμων εἰς ἄτομα ὑπὸ ποινὴν ἤδη διατελοῦντα, πραγματικῶς δὲ ἐπιφυλακτομένους εἰς τοὺς πολιτικῶς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας καταδικωμένους. Μετὰ παρέλευσιν μιᾶς περίπου ὥρας, δι' ἄλλου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, μὲ κοινοποιεῖται ἄλλη τῆς αὐτῆς φύσεως προφορικὴ διαταγὴ, ἀφορῶσα τὴν ἐκ τοῦ τόπου βιαιᾶν ἀπομάκρυνσιν, ἥτοι τὴν ἐξορίαν μου. Εἰς μάτην ζητῶ τὰ αἴτια καὶ τοὺς λόγους τῆς νέας ταύτης βιαιᾶς καταδρομῆς. Οὐδεμία εἰς τοῦτο ἀπάντησις μὲ δίδεται. Καὶ βεβαίως, ὁποῖαν τοιαύτην πράξιν ἐδύνανται νὰ ἔχωσιν αἰτιολογίαν! Ἡ αὐθαίρεσις, ἡ καταπίεσις, ὁ ἐμπαθὴς καταδιωγμὸς, ἡ κτηνώδης καὶ ἀχαλίνωτος βία, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἰδοὺ ἡ πηγὴ, ἰδοὺ τὰ αἴτια, ἰδοὺ ὁ σκο-

πὸς τῶν πράξεων τούτων, ἰδοὺ ἡ μόνη τῶν αἰτιολογιᾶ!

Τέσσαρας ὀλοκλήρους ἡμέρας, τούτέστιν ἀπὸ τὸ πρῶν τῆς 2 (14) ἕως τὸ ἐσπέρας τῆς 5 (17) Ὀκτωβρίου, διήρκεσεν ἡ τοιαύτη φυλάκισίς μου. Ὁ κληρὸν ἤθελεν εἰσθαι νὰ διηγηθῶ ἐνταῦθα τὰς αὐστηρότητας καὶ στενοχωρίας αἵτινες συνώδευσαν αὐτὴν. Ἀρκεῖ νὰ εἰπῶ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου συγκατοικία μὲ ἀπηγορεύθη· ὅτι ἐν γράμμα, ἀποσταλὲν ἀνοικτὸν εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, καὶ διαλαμβάνον παραγγελλίας ἰδιαιτέρας, ἐκρατῆθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, διότι εἰς αὐτὸ ἀπεκάλουν κατὰδρομὴν τὴν ἐξορίαν μου, καὶ ἀλλόκοτον τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συγκατοικίας μου· ὅτι ἐν ἐπιτροπικόν, ἀποσταλὲν πρὸς ἕνα τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἀποβλέπον ἰδιαιτέρας μου υποθέσεις, ἐκρατῆθη ὡσαύτως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ προφάσει ὅτι ἦτο γενηκὸν καὶ δὲν ἀνεφέρετο εἰς ὀρισμένην τινα ὑπόθεσιν· ἀρκεῖ, λέγω, ἡ ἀπλὴ μνεία τοιούτων γεγονότων, διὰ νὰ λάβῃ τις ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν δυστροπιῶν καὶ τῶν σκληροτήτων αἵτινες συνώδευσαν τὴν τετραήμερον φυλάκισίν μου.

Κατὰ τὸ ἐσπέρας τῆς 5 (17) τοῦ μηνὸς, ἐν ἀπόσπασμα χωροφυλάκων καὶ εἰς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος μὲ μετεβίβασαν ἀπὸ τὰ δεσμοτῆρια εἰς τὸ δημόσιον ἀτμόπλοιο ἢ Ἐπτάνησοις, καὶ δι' αὐτοῦ μὲ συνώδευσαν μέχρι Κερκύρας. Ἐκεῖθεν δὲ, κατὰ τὴν 7 (19) τοῦ μηνὸς, δυνάμει νέας διαταγῆς, ἀπεπέμφθην, διὰ τινος λέμβου, συνωδευμένος ὑπὸ δύο χωροφυλάκων, εἰς τὸν σκόπελον τῆς Ἐρικούσης, ὅπου ἐξόριστος ἦδη διάγω, ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν, χωρὶς νὰ μὲ κοινοποιηθῇ τὸ παρρημικὸν μέχρι τοῦδε ὡς πρὸς τὰ αἴτια καὶ τοὺς λόγους τῆς νέας μου ταύτης καταδρομῆς. Πληροφοροῦμαι δὲ ὅτι παρομοίᾳ βιαιᾶ καταδρομῇ ἐνηργήθη ταυτοχρόνως κατὰ τοῦ συναδελφοῦ μου Ἠλία Ζερβοῦ Ἰακωβάτου, συντάκτου τοῦ Φιλελευθέρου καὶ μέλους τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, ἐξορισθέντος εἰς τὸν σκόπελον τῶν Ἀντικυθήρων.

Ἰδοὺ λοιπὸν νέα αὐθάδης πρᾶξις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας! Ἰδοὺ νέα ἀσεβὴς καταπάτησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου! Ἰδοὺ νέα σκανδαλώδης ἐξύβρισις τῆς τοῦ λαοῦ ἀντιπροσωπίας! Ἰδοὺ, ἐν ἐνὶ λόγῳ, τὰ πάντα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ αὐθαιρέτου ἐκτεθειμένα, καὶ ὅμα τοῦ πλέον ἀγρίου καὶ βανδαλικῶς καταδιωγμοῦ!

Τί ἄρα γε ἠδυνήθη νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκτύλιξιν τῆς νέας ταύτης παραφροσύνης τοῦ αὐθαιρέτου, νὰ ὀπίσῃ ἐκ νέου τὴν στυγεράν καὶ καταστρεπτικὴν χεῖρα τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας, καὶ εἰς τοσαύτην ἀνοσιουργίαν νὰ τὴν ὠθήσῃ; Τάχα ἡ ἐλευθερία ἐκφραστὴς τῶν φρονημάτων, ἡ στηλίτευσις τῆς τυραννίας, ὁ στιγματισμὸς τῶν δεσποζόντων καὶ τῶν ὀργάνων των, ἡ θαρράλεα καὶ εὐτολμία ὑποστήριξις τῶν ἱερῶν καὶ ἀπαράγραπτων τοῦ ἐπτανησιακοῦ λαοῦ δικαιωμάτων; Τάχα ὁ καθ' ἐκάστην προχωρῶν καὶ κορυφούμενος ριζοσπαστισμὸς; Τάχα ὁ φόβος τῆς κηρύξεως τῆς ἀληθείας, καθ' ἡμερὴν ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ ἀντιπροσωπία πρόκειται νὰ σφαγισθῇ, ἐπὶ σκοπῷ παρατάσεως καὶ συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῆς πατρίδος; — Καὶ ἐν ἑκαστῶν τούτων, καὶ ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν, ὑπάρχει βεβαίως τὰ αἴτια τῆς νέας

ταύτης τῶν δεσποζόντων παραφροσύνης, ἥτις ὅλας τὰς προλαβούσας ἐπισφραγίζει. Καὶ ταῦτα ἀκόμη δὲν εἶναι εἰμὴ ὁ πρόδρομος μεγαλητέρων καταστροφῶν, τὰς ὁποίας, ἐναργῶς, οἱ δυνάσται ἡμῶν σχεδιάζουσιν ἤδη, καὶ τὰς ὁποίας, κατόπιν τοιούτων καὶ τοσούτων ἀνοσιουργιῶν, ἐλπίζουν ὅτι θέλουσι φέρει εἰς πέρας, ἐὰν, κατὰ τὰς προσπάθειάς των, καὶ διὰ τῆς χρήσεως τῆς κτηνώδους βίας, δυνηθῶσι ν' ἀντικαταστήσωσι τὴν ἐνεστώσαν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων δι' ἄλλης, ὑποκλινοῦς εἰς τὰ θελήματα καὶ τὰ νεύματά των.

Ἀλλὰ τὰ καταστρεπτικὰ καὶ λαοκτόνα ταῦτα σχέδια τῶν δεσποζόντων· θέλουσιν ἄρα γε τελεσφορήσει; Ὁ καιρὸς θέλει τὸ δεῖξει. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, δυνάται τις νὰ εἴπῃ μετὰ πεποιθήσεως, εἶναι ὅτι, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι αἱ δοκιμασίαι, αἵτινες εἰσέτι ἐπιφυλάττονται εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὰς πρὸς αὐτῆς ἀγωνιζόμενα τέχνας της, ὡς ἐκ τῆς μακρινῆς ἀντιδράσεως καὶ τῆς παραφροσύνης τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀργάνων των, αὗται δὲν θέλουσι ποσῶς ματαιώσιν τὸν ἱερὸν αὐτῆς ἀγῶνα· διότι δάκτυλος Θεοῦ, καὶ τῶν τέκνων της αἱ ἀκατάπαυστοι καὶ γενναῖαι προσπάθειαι, ὀδηγοῦσιν αὐτὴν ἀσφαλῶς πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας της, πρὸς τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν προορισμὸν της.

Ταῦτα ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ἐκθέτων, περιττὸν κρίνω νὰ προβῶ εἰς μακροτέρας ἀναπτύξεις. Μόνον τὸ ἀκούσας τῶν περὶ οὗ τοῦ λόγου βιαιοπραγιῶν ἀρκεῖ νὰ δεῖξῃ τὴν φύσιν αὐτῶν, τὸν χαρακτῆρά των, καὶ τὴν θηριωδία τῶν αὐτουργῶν των.

Ἀναφερόμενος λοιπὸν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντα, καὶ ἐπιφυλαττόμενος νὰ πράξω, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, πᾶν ὅ,τι ἡ προσήκουσα ὑπεράσπισις τῶν εἰς τὸ πρόσωπόν μου καταπατηθέντων δικαιωμάτων ἤθελεν ἀπαιτήσῃ, — ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τοῦ δικαίου, — ὀφείλω ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ὡς πολίτης προσβληθεὶς εἰς τὸ πολῦτιμον καὶ ἱερὸν δικαίωμα τῆς προσωπικῆς μου ἐλευθερίας, καὶ ὡς δημοσιογράφος βικίως ἀπαγορευθεὶς τῆς ἐκσκήσεως τοῦ ἔργου μου τούτου, καὶ ὡς μέλος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, τὴν ὁποίαν θεωρῶ οὕτω βαρέως ἐξυβριζομένην, εἰς δὲ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τὸν λαὸν προσβαλλόμενον ἐκ νέου εἰς τὸ ὑπέρτατον δικαίωμα τῆς κυριαρχίας του, ὀφείλω, λέγω, ἀπέναντι τοῦ φρικώδους τούτου τολμήματος, τὸ ὁποῖον πᾶσαν ἀτομικὴν ἐνταυτῷ καὶ κοινωνικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀσφάλειαν παραβιάζει καὶ καταπατεῖ, νὰ διαμαρτυρηθῶ, καθ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις, ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, ὑποφέρων ἐν τοσούτῳ μὲ καρτερίαν καὶ περιφρονῶν πᾶσαν βιαιάν καὶ αὐθαίρετον καταδρομὴν, γινομένην πρὸς ἐκδίκησιν εὐσυνειδήτου καὶ πιστῆς εκπληρώσεως ἱερῶν καθηκόντων καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν πατρίδα, καὶ τρέφων ἐνδόμυχον καὶ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι, ἐν τοῦ ζυγοῦ τῆς ξενοκρατίας ἡ κτηνώδης ἰσχὺς, ἂν τῶν βδελυρῶν αὐτῆς ὀργάνων αἱ καταχθόνιοι μηχανορραφίαι, ἀναχαιτίζωσι προσκαίρως τὴν ἀκαταμάχητον δυνάμιν καὶ τὸν θρίαμβον τοῦ δικαίου, καιρὸς πολλὸς δὲν θέλει παρέλθῃ, καὶ τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ἤδη μὰς καταμαστιζοῦσι θέλουσιν ἐκλείψει, καὶ ἡ πατρίς

θέλει αναλάβει τὴν ἤδη ἀσεβῶς καταπατουμένην κυριαρχίαν της, καὶ ἕκαστος θέλει κληθῇ νὰ δώσῃ ἐνώπιον αὐτῆς ἀκριβῆ λόγον τῶν πεπραγμένων του.

Ἐκ τοῦ Σκοπέλου τῆς Ἑρικούσης, τῇ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ ἐξόριστος, ΙΩΣΗΦ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ.

Ἡ νέα ἀναβολή.

Ἡ Βουλὴ τῆς Ἐπτανήσου καὶ πάλιν τετάρτην ἤδη φορὰν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς 13 Φεβρουαρίου. Περιμένουσιν ἄρα γε οἱ συμπολιταὶ μας, μὲ συνταγματικὰ ἄρθρα εἰς τὰς χεῖρας, ν' ἀποδείξωμεν τὸ αὐθαίρετον καὶ τὸ ἀντισυνταγματικὸν καὶ ταύτης τῆς ἐσχάτης πράξεως τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς προστασίας; ἀλλὰ, ἵποιος ἀγνοεῖ ὅτι τρεῖς ἤδη φορὰς ἐπράχθη τοιαύτη παρανομία, καὶ τοσάκις ἐσηλιτεύθη ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ τύπου, ἐπομένως, ὅτι εἶνε προφανὴς ματαιολογία τὸ νὰ ὑπενθυμίζῃ τις νόμους εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πώποτε δὲν ἔλαβαν τὴν παραμικρὰν μέριμναν περὶ τῆς τηρήσεώς των; Ἄν θελήσωμεν νὰ ἀριθμήσωμεν τὴν διαδοχὴν τοῦ χρόνου, ἀπὸ τὴν διαδοχὴν τῶν αὐθαρεισιδῶν τῆς κυβερνήσεως ταύτης, ἠθέλαμεν, μὴ τὴν ἀλήθειαν, εὑρεῖ ὅτι, αἰὼν παρῆλθεν, ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀρμοστοῦ τοῦτον ἐνταῦθα μέχρι τῆς σήμερον. Ἀλλὰ τὸ ἄπειρον καὶ σοφιστικὸν τῶν ἀναβολῶν κατήντησε πλέον ἀνυπόφορος χλευασμὸς κατὰ τοῦ ἱερωτάτου τῶν δικαιοματίων μας, τῆς ἐθνικῆς λέγομεν ἀντιπροσωπίας. Κατὰ τοῦτο ὁ Ἀρμοστὴς εἶνε πολὺ ἄτεχνος σοφιστής, μὴδὲ οἱ νομικοὶ τοῦ στέμματος, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ εἰς βοήθειάν του, τὸν ἀπαλλάττουσι τὸ παραμικρόν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀνάγεται εἰς ἀπλοῦν ἀριθμητικὸν ζήτημα, καὶ τότε καὶ ὁ κοινότερος νοῦς, ἥθελεν οἰκτεῖρει ὡς ἑλλειπῇ φρενῶν, ὅποιον δῆποτε ἐπεχειροῦσε ν' ἀποδείξῃ, ὅτι δύο φοραὶς ἐξ δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν φορὰν δώδεκα, ἢ, δύο φοραὶς ἐξ πλέον τρία δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν φορὰν δεκαπέντε. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κανεὶς δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ μᾶς ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον, διότι εἶνε τέλος πάντων αὕτη μία μαθηματικὴ ἀλήθεια, ἥτις δὲν διασεύεται τόσον εὐκόλως.

Τὸ ὅρος ὅμως τοῦ διατάγματος τῆς τελευταίας ταύτης ἀναβολῆς εἶνε παραπολὺ λακωνικόν, καὶ ὁ ἄρμοστὴς, καθὼς πολλάκις εἰς διαφόρους του προκηρύξεις ἐπαρτηρήσαμεν, δὲν εἶνε ὀρκισμένος ἐχθρὸς τῆς πολυλογίας. Ἄν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ μᾶς ἀπατᾷ, εἰς τὸ προτελευταῖον περὶ ἀναβολῆς διάταγμα, διελάμβανεν οὗτος, ὅτι λόγῳ οικονομίας, ἀναβάλλει τὴν ἰόνιον Βουλὴν. Ὅταν ἦνε λόγος περὶ οικονομίας, καὶ οἱ Θεοὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ σιγήσωσι, καὶ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν εἰς τοσοῦτο καταπληκτικὸν ἐπιχειρήμα, μὴδὲν ν' ἀντιτάξωμεν! Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ νὰ στοχασθῶμεν καὶ τὸ τοιοῦτον. Ἀλλὰ τώρα, εἰς τὸ τῆς παρουσίας ἀναβολῆς διάταγμα, παραλείπεται ὁ τύπος, λόγῳ οικονομίας, καὶ μένει ὁ ἄμερφος καὶ ξηρὸς ἐκείνος σκελετὸς τῆς συνήθους δικαιολογήσεως, ὅ ἐστι, δυνάμει τῶν κανονισμῶν δικαιοσύνης, τὰ ὅποια χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ

Συντάγματος εἰς τὴν αὐτοῦ Ε. τὸν Μ. ἄρμοστήν. Ἀλλὰ, προκειμένου λόγου περὶ τοῦ ἀτελευτήτου τῶν ἀναβολῶν, ἵποιος δύναται νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο, ἂν ὑπάρχῃ μυστήριον; Ἡ μήπως καὶ ἡ κυβέρνησίς μας δὲν εὕρισκε ἡμέραν τῆς ὁρέξεώς της, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διαλύσῃ τὴν ἐνεστῶσαν Βουλὴν, καθὼς ποτὲ, καὶ ὁ καταδικασμένος ἐκείνος τοῦ μύθου, δὲν εὕρισκεν ἁρμόδιον δένδρον διὰ νὰ κρεμασθῇ; Τὰ πράγματα, ἴσως, θέλουν μᾶς διαφωτίσει τὰς ἀμφιβολίας μας ταύτας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πρότινος καιροῦ, παρατηροῦσι μετὰ περιεργείας οἱ διαβάται, χωροφύλακα τινὰ ἄνευ στολῆς, κάμνοντα τοὺς στρατιωτικοὺς κυματισμούς του, παραλλήλως τῆς οἰκίας, εἰς ἣν εὕρισκεται τὸ γραφεῖόν μας. Ὁ πτωχὸς οὗτος Διάβολος ἐκβάλλει κάποτε καπνὸς ἀπὸ τὰ θυλάκια τοῦ μακροῦ ἐπενδύτου του χαρτί, εἰς τὰ ὅποια, τί σημειώνει ἀγνοοῦμεν! Ἰσως θέλousi χρησιμεύσει αἱ σημειώσεις του αὐταί, ὡς ὕλη, διὰ τι μυθιστόρημα ἐκδιδόμενον περιοδικῶς εἰς Κέρκυραν ἢ χρησιμεύει οὗτος εἰς τὴν Αστυνομίαν ὡς Νειλόμετρον, διὰ τοῦ ὁποῦ ὑπολογίζουσι τὴν εἰσοδὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γραφεῖόν μας; Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, συγχαίρομεν τὸν καλὸν μας τοῦτον γείτονα, διὰ τὴν λογίαν καὶ ἀναπτυκτικὴν ταύτην θέσιν του.

Νυκτοκλοπαὶ θιαστικαὶ ἐξακολοθοῦσι, πρό τινας καιροῦ, νὰ γίνωνται εἰς τὰς ἐξοχὰς, καὶ μάλιστα εἰς τὴν περιοχὴν Λιβαθῶς. Ἄν ἡ κυβέρνησίς μας δὲν ἀπεκαρῶνετο εἰς τοὺς περὶ τῶν πράξεων τῆς γλυκεῖς ἐκθεισμοὺς τῶν κολάκων της, ἂν ἡ πολιτικὴ μηχανὴ δὲν ἀπεβόρφοιτο ὅλην τῆς τὴν δραστηριότητα, καὶ δὲν ἐθεώρει ὡς κύριον καὶ μόνον ἔργον τῆς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ μόνου ἀληθῶς νομίμου εἰς τὴν ἐπτάνησον στοιχείου, ἥθελεν ἴσως ἐννοήσῃ διὰ ποίων μέσων ἡδύνατο νὰ περισταλῇ ἡ αὐθάδεια ὀλίγων τινῶν κακούργων. Ἀλλ' ἡ Ἀστυνομία προτιμᾷ μᾶλλον νὰ διανέμῃ διὰ τῶν χωροφυλάκων της τὸν Φίλον τοῦ Λαοῦ, παρὰ νὰ καταδιώκῃ τοὺς τοιούτους.

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἔφθασεν εἰς τὴν νῆσόν μας ὁ περιώνυμος αὐτοσχεδιαστὴς Ἰωσήφ Ρεγάδης. Ὁ μεγαλοφυὴς οὗτος ξένος μας, ὅστις ἐνέπλησε θαυμασμοῦ τὴν Εὐρώπην ὅλην καὶ Ἑλλάδα διὰ τῶν αὐτοσχεδίων του ποιήσεων, εὕρισκεται σήμερον, ἀγαθῇ τύχῃ, μεταξὺ ἡμῶν. Οἱ Κεφαλλῆνες θιασῶται τῆς ἐλευθερίας, ἐθρήνησαν πολλάκις τὰς δυστυχίας τῆς ὠραίας πατρίδος του, ἐπίσης δὲ λάτραι τῶν Μουσῶν, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θέλousιν ἀποδόσει τὰς ὀφειλομένας τιμὰς εἰς τὸν ἄξιον τοῦτον τῆς Ἱταλίας γόνου, καὶ ἂν μάλιστα εὐαρεστηθῇ οὗτος νὰ ψάλλῃ τὸν ἔνθεον ὕμνον του, ἐν μέσῳ λαοῦ ἐκτιμούντος ἐπαξίως τοὺς μεγάλους νόας καὶ τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς.

Ὁ υπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΣΑΛΑΠΙΓΕ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

